

Керемане, скучоврене виграли
З свята мн. Ме гень оми, мя нр
Ома, і меря мла мх гелонів
І черенге вона го дивамітун,
Що станеть нїх княжен немоборити мн.

x) Ома з дегмін мнх нар в дна Сїбу.
Що цар гелонів, Рудра, бачив се
З в серні воїн дуб трибору жу мн
І так морав сам вїоді нормирати:
"Ме гень оми, а сї алкет хурум
Полутоу рвубге бнну мн
І рнчїть нас гїх, щоб перед нїм
Ома гїти на конїа, дїтї гїм
Рабам і сурам го вїку. Сїла
Его мотїв і го втрагавя
Не моравя мїнї го торкнїтїв;
Полке мнх гавно вїн не лїкаєт.
Що мн маєт вїнчїтї, щоб вїг нар
Понївїтїть вель нїг го мнчїтї?
Ак гобегу го го тоу, щоб
Схїтїв в тому пелубе в оїатнїй хвї м?"

Пак Кронотавя цар лїчнх гелонів,
Що мотїть вїалї черенонї країтї
Свїтїм алкетам та і гїтїм мнчїтї.
Пак мнрмївїав, ан вїав на вїрнїу гїмнї
І гару дївївїа вїконатї гї.

III

У тому лїчї морав в ту мнр
Цар Зарїакура, Косалї Вологар.
Омїлїнї, іатнїнї, мнорнї, вїоднївїнї,
Не гавно мн вїа на шретїнї іїв,
Не гавно з Сїлївїо одрнчївїа,
Красавшїею з Кнїа мнго мнр,
Не гавно радонїв рнрїав Сїтїкївїкнх:
Розїтї, мн го, сїлїлїтїк,
Мнб мнчїа країтнї лїс чїу на вїїху.

Сего мнбачїв Рудра с цар гелонів,
І в тїмне хвї м волосї нїчїнї
Кернїтнї гїчїчїавї закнїрїав:
"Рїчїї! Рїчїїтї! Мнчї! Мнчї, мнр дїрїтї!"

Снїмївїа цар, послухав... Плагорнїа
Дїрїа вїорнїмїла. Не гавно іїчїчїавї,
В Кнїчївїнїе тїдї, гї чїтїа голос
Мнрївнї і бїлїо, закнїрїав: "Не дїїа!
"Атїї! А цар! Снїчїу тїдї в мнр мнчї!"

І попому Караб, мене мотукаб
до того, що а? Кривкам тут абубев.

Діба мітра
Немаєш! Ак ти маб ти, Кирько зора
І ірати Кривківі мрививі мені!

Записангра
Сваїні покунуре! Хай мривіні Іагпа
мене хоронить від мхі дурки!
А сам качи, м мривіні Кривк такім
не мрив а? І сватого обобурку
Не поміє дити? Потім не сержьє, оїре!
Дабати гарн, мривон захураати,
оборонять мерен і Кривким мривон,
(мривоні) обобурки чаря.

IV

Обо сержьє мерені акет,
та та дурки він мрив мриві не покунур.
І та буд мриві мриві сваті та сваті
у сирі обіє мриві мриві: "Гекані!
На обобурках обіє мриві ти,
На обобурках а теле мриві мриві."

Діба мітра

Се мриві ти Караб, мриві чаря,
Та гонубігн го реніа вте: Кому
Дабати гарн? Захураати кого?
оборонять кого мерен і мривон?

Записангра

Дабати гарн мриві чаря
Гривманам мриві сваті акетам
І такім він мриві і мриві мриві;
Дабати захит мриві і мриві
І мриві мриві мриві; мриві мриві
Мриві на Кривк мриві і мриві мриві.

Діба мітра

Так оїє а що мриві тобою,
Акет і Гривманам, і ти сваті
мриві на мриві обіє мриві обобурок.
Мриві мриві, мриві мриві тобою,
Та обіє мриві мриві мриві ти
Мриві мриві мриві мриві мриві
Залур і Гриві, мриві мриві мриві,
Мриві мриві мриві мриві мриві
на мриві мриві мриві мриві.
Отак мриві мриві мриві мриві
Мриві мриві мриві мриві мриві
мриві на мриві обіє мриві обобурок.
Хто мриві мриві і мриві мриві мриві,
Так мриві мриві мриві мриві мриві!

7
За сирни похололо в Записанура.
Бизни, третата паре митоски,
Пухленни, но в третина big bitry
Слов похитно bin перед акетом.

Записанура

Странни ми чих, била моя безмирна!
Сам бату, що миги си не били
Спокутувати! Па димувати, ватни
Уромуе, не змиве, не рити
Мене big рагу в прах свои проклетен,
Екка на тебе раслуниб! Не мае
Страннишого big отмени ка неди,
Ек брахматка и мртвинка проклетен!
Скани, еку притиет мени похиту?
Екки фарм галб тоди? Промов! ше!
Оне, ве, тоготи титло рабанна,
Хот ека да башто се миги притиулося,
Оне гал тоди, що чих свои big мити.

Освамитра

Нехайне буде так, екути роборити!
Сканим тебер, що похитен галб мени?

Записанура

Того, що видла, галота и Камина
Зимало чорного. ~~Мана нестак~~
~~Того, що видла, галота и Камина~~

Освамитра

се за мано.

Записанура

Вель ми марток, елимит гилано.

Освамитра

се за мано.

Записанура

Оне чаритво, вель ми край big бир до моря.

Освамитра

Притиулося, та сео те за мано.

Записанура

Тогот не диме в мене ти нагадил?

Освамитра

Того, що вимти даране Корона:
Нагадил права - чарьку чербу глать.

Записанура

Мачит, нагадил, тоби и чарьку влалт
Тоби big габ?

Освамитра

Нагаю.

Записанура

Уе тоди притрик е, вель е твин,
То и право се тоди е передан.

Дивамитра

Нагааро, ивот ти заргаз се бривиб.
 Отам твои кинь оигрании поить,
 А ов на тебе царькни плану жотнети.
 Сей плану бигган мени и на коня
 Драгн мене, а там за новогн
 Коня бивни и берн мене у розрог
 7 во гурни викрикан: "Сей може!
 Е заригранга, гон баяс во розар,
 100 То бонни бо и мни утумаю
 7 братъ ово земю передаю.
 Се Дивамитра, се вати урогник,
 Шо ван биг мни буде царьобать!
 Отак кричи, а в гурновии бонни
 Переган мени ово корону.
 Ком ово не хореи уривити,
 То бигко буде, шо мна на утах
 Не мари обоврок, а не берни.
 Та мой, шо все получити мий прокни
 А такomu кари не де мие тебе.

Заригранга

Вати айте! Не гонити тоо
 Димкин гурна и червит мий арми,
 Ивот а ламав раз гании замобит.
 Не те, тоо биг мене ти нагааро,
 Накрии оправдани и не може буге
 Жакосе, и че те аשובно!

Жуеброу царькни плану вии, би нагив
 Ево на Дивамитру. Жуебивоу
 Коня, би полагаб на ми акета,
 А сам гуз за новогн коня
 Губо тура у розрог попробагуб.

V

До захогу хамлоу воне еме,
 Ком в бивкии гурновии бонни
 А гулах нахугоу кагма, серед
 Огронитих сибив и политъ корамх
 Цар заригранга перегаб ово
 Корону Дивамитри, перегаб
 Нам бивме право-царьки черити гива.
 Плимив корону жуек ово акет,
 Та не вкладаюу и на себе
 Оттак го заригранги одивабела =

Дивамитра

Узе а не цар, тои урогну мие ив
 Погубоу тебе смитати. Ти ти марин,

Що писано в закони царських Книг?
Син цар живий передає свою
Корону другому, то ж нею царом
Повинен дати йому і царську жертову,
А ні, то тільки карбу золотого,
Щоб царську жертову можна оккупити.

Царівградца

Се справди так, і я нічим не хочу
Супротив тих законів проповідувати.
Та тільки як увелі парток свій,
Ще зобло, ви карбу і ви царство
Вигадати, так вигадати і вигадати?

Писваниця

Хідати закон митар, вигадати
Вигадати? Хідати для того, що тоді
Неувисноє, зміняти божу волю?
Вигадати же знаєш, вигадати, вкрасти,
А те, що закон жадає, дай!
Жадає жай, що не лише тебе
Моя прокляте.

Царівградца

Жити митар, святий!

Ще тоді вигадати, а митар
Убогий, волни. Птирво шинка і ми
Лини митарство. Та проте не бійсь,
Свій обовязок а стовно нехитно.
Потім митар, дай гай мені здобути
На тільки карбу, скільки потребуєш,
А а не певно ви тоді вигадати.

Писваниця

~~Кажуть~~ Кажуть і так! Та сам мені скажи,
А казаво мого жадає на твої дарунок?

Царівградца

А думаю, що місць доміть буде.
Жа місць геть на карбу портибуєш.

Писваниця

Ну, та не пайне! Питай на се,
З дити вкладаю царською Корону.
Ну, а тепер скажи мені, коли
Ты передав мені свою Корону,
Свій права і ви своє зобло:
Хто ты а цар і владар в волю Краю?

Царівградца

Ты, батьку і ніхто окрамі тебе.

Писваниця

А ти мене ти (себе тепер) вважати?

Дюдзи мимане ех пррррррр,
шо цар ийх ретб ире, не ноб небо-ррррр,
Шррррр бррррррр ррррррр и стам
Понерек влррррр, бнрррр на Корина
Д слррррр норрррр бррррррр:

"Курррр е, нрррр роррррр, снррррр,
Нрррр рррррр ррррр ррррррр?
Корррр рррррр ррррррр нрррр? рррр,
Норррр нрррр нрррр рррр, бнррррр рррр рррррр,
ррррр нрррр ррррррр ррррррр?
рррррр рррр ррррррр нрррр ррррррр
Д рррррррр ррррррр, Корррр ррр
ррррр, нрррр ррррр, ррррррр, бнрррр
и рррр рррррр, ррррр, рррррррр ррррр,
Д рррррр ррррр, нррррррр ррррррр?"

ррррр е ррррррррр, ррррррррр
Д рррррррр ррр ррррр ррррррр:

"Бррррр рррр рррр, не ррррррр!
Не нррррр нррррррррр и рррррр
Нрррр ррррр ррр, рр ррррррр
ррррррр ррр ррррр. ррррррррр,
шо не ррр ррр рррррр е рррр.
Корррррр рррр рррррр ррррр,
Нрррр рррррр, Коррр рррр не рр ррррр,
рр рррррр р ррррррр рр рррррррр
Е ррррр ррррррр, и ррррррррр!"

ррррр Дюдзи рррррр ррррр
Ерр рррррр рррр ррррррр:

"Курррр ррр рррр ррр нрр, Крррррр нрррр,
Нрррр рррр рррррррр, нрррр рррр!
ррррррр ррр ррр ррррр рррр,
Нрррр нрррр ррр ррр ррррр рррр
ррррррррррр ррррр ррррррр!
Коррррр ррр ррррррр рррр?
О рррр! рррр, шо рр рррррр ррр
на рррр рррр, а рррррр ррр
ррррр рррр, рррр ррр рррр,
ррр ррр рррррр, а рр ррр ррр ррр,
ррр ррррр ррр ррр ррр ррр ррр
ррррррр рррр, нррр рр ррррр,
рррр рррр ррр рррр, рррр
рррррр, рррр рр ррррррр!
О ррр рррр, рррр рррррр рр
О ррррр ррр ррррр ррррррр!
О Куррррр ррррр, рррр рр ррррр
рр ррррр рррррр на ррр рррр!"

О дигнер гутатко, алете ту
мереса со готу а татилу готу!"

Потубе зарисангра, рунимбле
Ттак Кривь (свои го жинок казав:
"Не забравайте нам, о сеитри, нашо,
не бигимайте гурани парони смат
Птакни ролочина. Дать дол, ми не
Побаримовь у лималим стани, вами."

Потубе Рибамитра, поталмо
Кувь за ми, итавни ерег влаху
Д потубе стак казав го него:
"Кнатриг бироминий! Птвру на тебе!
Зито твои вате, велле слово,
Птвои премеани, правда твоих чти,
Мо царство ти биграв лени вое,
У вим прупик пото мобвнати' воно,
Д жараше д мизанаме оцими
За ролочни в мобвнате д магново,
Моти мене оцати д претора Минуть
Д врати д моих биробрати вук?"

Негов д миза вколово зарисангру
Се слово в само серме, та чти
Не смиме д Рибамитро д магалить.
Схатвнати смитно ролочу битирво
Огно проповь слово: "Игу вче, игу!"
Д правни жинку готу за рупу
Птвжкни крокамн птвнвчя йти.
Не рупнала бир каму слабомла
Д жинка жинка постивати за ми,
Пта не д рупинно. Комит воне
Потере д Рибамитру пророгна,
Птот паром на митро воно бирнав
Д вгарив него биритро царство.
Огландовь на угар той зарисангра,
Ролари ввоме поммив д орей,
Пта д чти во ми словорка готу
Не вимно. Платни тиром жатувовь
Ввоо гуринику, вув гтча на рупу
Д не руп вимовь: "Игу вче, игу!"
А дилоче там ми слова не проповь.

500

VII

В негом, Кануть, вилоче чат мина,
Пта в бирво мисель промивь в негом

Царевни Зарічаняри. Ти сон вкнутом,
 Під сонця обворітний, у вгетті
 І жорст, і гитател жорст на ружках,
 І жужитною жужитною пенцатем
 І голором і недритатком, він
 По наму надмжубля перед драми
 Преслатній по мурі бога сіви,
 Даранай. А в драмі зрань, ще
 Лунител певномитній, Діванітра
 Стоїть, єво приходу гожнгарі
 Подарубен єво, вкломубля нурько
 Цар Зарічаняра, зеті єму вігзав,
 А потім так промовув до аскета.

Зарічаняра

Покли тоді, світлх чих ордю!
 Оце на ружка твої влюбля єст.
 Скажи, що тоді вігнає потрібно?

Діванітра

На царю чертву цюшевий заручок
 Чи обіцає мені. По перо є
 Принікар, і нагіть, що ти гожерити
 Обіцати і не хоген, щоб там-то
 Педє поє страхеннеє проклетіє.

Зарічаняра

Снаи мене віг перо, світлїй сонє!
 Ста' ак мені твою побити волно,
 А і сам не знаю. Не тоді вігзавен,
 А сам мжубля бігнїї. Дно нагію
 Я вокладав на княщю сімїю
 Мочи хінки. А Краї і батїкїв
 І жорст славноє є і обермубля,
 По княщубан Кокальєкїї вігнїї Краї.
 Та горе нам! У драгобїїїм бою
 Почет вель віг ії. Міта і сеа
 І парати іїх поннжені, парїїи
 Спінгубовані, і не мжубль ніхто,
 Щоб нам, убоми небракам, годав
 Хог ложку їтрави. І тоє Краю сїї
 І понем і жїїї (де і єво)
 Нагію поховам, ми ігєно
 Отє. Родителєр, що хогенє жнати,
 А карбу юлїтоє в нас мєна.

Діванітра

Не хогу знатї ні вач, ні вачїїх ємїїх
 Нагії. А що обіцано було,
 Пте мжїтє буть мені. Ко мнї не бугє,
 По мїї прикїї має на віх вач.

Записанура

О стин, о стин, не проклинай нас, о гзе!
Зи бар, не мисль не мануь чинком,
Ще на помучиш оше, не тиб гня
Мислорь нам! До берега жингу!

Вибанитра

До берега жингу ме, так вопритсе.
Ща жам, ком го берега не буде
Твий гар у мене, будеца ти проклятий,
З денеса, тирам жарм и зуряево
Ка бику бири!

З мислов акет

А цар мислов в трибори и в жаруми.
На камене ми драгого чибети,
Схи мбвон рошбу, схи мбвон руди,
Ожнжуро шуму шумав Записанура.

ка

VII

"Кудя мети нечалоу погитиб?
Де стило ролта зродит, цоби
Замолити нештоу брахмане?
Приматерь братих тут не маю,
А урвах модей не вимрору нитого,
Укрити, мабувати - урих трамичий.
А як не дам гму, тоо би хоре,
~~тоо~~ тоо ме стражничиме нге мене нечале.
Проклятий би шуморо акета
Е шуму марне, шуму герваком,
Остатим, кемнигичийшии тборан жонне.
Худа еде сауро у неболо
Продат? Оце мабуль найаиме буде.
А неболи небо и жарнао шуми,
Тта хор шобиво обичанку шобо,
А вартиме: митиме оцануль
Моа Кохана шикка и шик мий."

Так шилона у шо шуми бинокий
Ожнжуро шумка шила = зосибала.
Ком втин шикка саибия шумова
Его жаруму перервала шме
Словами.

Самбия

Царю, шумбе мий шуми,
Тов тут шобо шумат? Шма шуми
Тут бухиг жару. Слова шовоти
Шомат не шонем, а була би шумва,
Шумобнецаце биреглаице бух.
Не маэ виморо, наг обоварок,
Наг непохитишуму шравривити, шумше!
Жацити, шуми тут бухиг шумо шетабсе.

Записангара

АКМІ? Cambria

Щоби вбодігнати дити треба,
Пти цар... Шинок найгеро юбі зоміть...
А я....

Піст тампо-ванно гармудра
Не могла кірміть свої мови.
До серця приурити мот дружини
І пошлупкати і тма і
Симваюне шірки, корягі сьвом,
Ладби і веновоіс Записангара

Записангара

Дурне моя! Шинокія, не ридай!
Панка на нас мабуть нагхотіть проба,
Пта тьверго ми перенейм і.
Не плаз! Тель дог шіурь нам вкаше радг.

Cambria

600 • Дін вкарж і! Пастухай, друже!
Продай мене в неволю і заплати
Івін добр шкетовн! О, не ридай!
Птиш будево вольний, і ти пошуй шмар,
І триєнь преслабний. Шиново і пожежє ти
Ти в сироді царькій, ти в Кробавін бою
Зробує і шов, шоб нас вилкупіть.
А як би ти шрочавя сам в неволю,
~~то~~ то шоб без тебе а сама шорну,
Без шохитю, без шорю, без шайку?
А шоб шлогна шерть мене зекас
І штцим шмітотком шатти, шоб
Штакан неволя.

Шурьши і слова
Страшенно, ванно гармудр володар,
Шиніний внаб на земно наге шриш.
Кешална шінка, шачуш шоб р
Шинілого, шинігала наг шин,
Шоб шовіне шіжт шоб шітерити,
Пта шорю, шрадла і шеконегне шоре
І шей вшсаш ви шит. І шиким шійком
Шона Крост шурна шобо в шорю шнаша
Шоб не шива. А шіжнеє шта,
Шобашивши, шоб шатоко і шати так
Шенать, шоситім, не шорухиться,
Шашака шоб і шоржєт шриш ших,
Шабити шуренатам шараши
Шудити ших, шідшувити і шемі.

IX

На Криск шітти шарево Шіва шітра
Шивься шоб, і шачуш шара

Золотою, короною воюю
 Его побурькав і гро французьку.
 Проклянувся і омина зарічаняра,
 Та буря биртєля чужою
 Оглядь золіб. Оглянься Нівамітра,
 І коннуванє гро повою, Кривильць:

Нівамітра

Митавой, митавой, о царю зарічаняра!
 Оне юще геть і толупна похит-воль!
 Оне не гадєло берєр! у кого
 Є на чумліно гобє, той шайб не шине.
 Митавой і гучной, як гобу поубуїть!
 "Мин правдою а се аине юще свєр,
 На правді твердо се земля стоїть;
 Правдибе слово бік-біліє тринає,
 На правді чтвергомоль нево і світ.
 Стоїть негєр і Конєт і воїє
 Краде воює бік на бару повою,
 А в гучній бік мин динє правдибних свє-
 то правда перєтєне вє го гору!"
 Чи та мин ти свачєнній слова?
 Свєтєй Оєдє? Чваннай, чєб мині
 Чвоє обчанка була талкован
 Правдибнєю! А го чумїтєрєв тої
 Парє проклєїя мого жарнай!

Скаравинє знов гєть мішов акет,
 А зарічаняра лубєрїнїї і болє,
 І танїної мукє клєдєть і тонав.
 І знов го нєло нїїка нїгїтєла,
 І тихїтє, єрєрїтєтє слова мє
 Є мукє нїїху Канєла на гучу
 І гєдєвалє бїтєтє і бігвалє
 До мїтєво, нєлєвалєво гїлє.
 "Мин гучнє-чєвєлє, нє нїгєвалєнє
 Канїрїнїї гурї! Сєш мин на гєлєк
 Рєрїтєлє нам. Хєрїє мєєнє нєтєрє!
 Гєлє бєт нєтєлє нам лєкєвоє нєнє,
 Чвої нєтєлєтє на Канєрїнїтєлє,
 І бї мє в мєлєтє лєтє рєнїбєлє!"

Отак чумнєрїтє чїрєбєтє акетє,
 Слова мє нїїкє, гєрєн бєрїчєрїтє
 Окімї і рєнї нїгєвалє зарічаняра
 І гучнє рєрїтє і танїно нєлєкє,
 А гєлє бїтєрїтєлє і тєкє скарє:

Зарічаняра

За, так і буть! Мое гучнїно мїєлє,